

Synopsis van een filmscript

Scene 1

Een functioneel vergaderzaaltje. De kwestie: wie wordt de volgende directeur van het CWI? Kandidaten presenteren zich, na elkaar en elkaar niet ontmoetend. Eén komt uit de USA, maar is door en door Nederlands. Doet zijn verhaal, nauwkeurig en voorzichtig formulerend. Is een hele precieze. Weet wat-ie wil. Na zijn vertrek wordt er stevig gediscussieerd. Hij wordt uiteindelijk benoemd.

Scene 2

Twee mannen in de trein. Tweede klasse. Ze discussiëren over iets wat klinkt als 'ieceetee'. Na een tijdje wordt het stil en schrijft de één minutieus zeer kleine tekenjes (cijfers?) in een notitieboekje. De ander leest in 'n rapport.

Scene 3

Sfeervolle vergaderzaal in een antiek pand. Een bont gezelschap van acht mannen en twee vrouwen. Het gaat alweer over 'ieceetee'. Iemand probeert voortdurend aan het woord te zijn, een ander doet zijn mail op de laptop, een vrouw kiest een verrassende invalshoek. Een luistert aandachtig, weet op het juiste moment de aandacht te krijgen van de voorzitter en brengt zorgvuldig zijn standpunt. Dat niet door iedereen wordt gedeeld. Maar dat hindert hem niet zichtbaar.

Scene 4

Beelden van perspublicaties over het rekenonderwijs in Nederland. Uitgesproken opinies over wat er fout is en hoe het moet, alleen niet convergerend. Flitsen van sprekers met uiteenlopende opinies. Hectiek. Overvloeier naar presentatie van een rapport aan de Minister van Onderwijs. Applaus. De aanbieder heeft het schier onmogelijke gepresteerd: een unaniem advies dat breed wordt gedragen.

Scene 5

Een diner. Hetzelfde gezelschap als in scene 3. De laatstgenoemde spreker blijkt ook hilarische anekdotes te kunnen presenteren, uit de boeiende academische wereld. Bovendien weet hij alles van Italiaans koken en benadrukt het belang van het element tijd (slow food?).

Scene 6

Op de gevel van het CWI verschijnt een nieuw logo. Grafisch, geen opsmuk, passend in een lange Nederlandse traditie op het gebied van grafische vormgeving. De directeur heeft er zich persoonlijk mee bemoeid. Hij blijkt een grote belangstelling te hebben voor typografie en weet er veel van. Beelden van zijn gesprekken met de ontwerper.

Scene 7

Alweer het gezelschap van scene 3 en 4. Het is de laatste vergadering. Er worden cadeautjes uitgedeeld. De voorzitter krijgt mooie woorden, en van één lid een heel bijzonder boekwerkje over typografie, uit de privébibliotheek van de schenker. De voorzitter is er heel erg blij mee. Want ook hij houdt van typografie (en van Italiaans koken).

Scene 8

Feestelijke opening van een nieuw gebouw. Vanaf een bordes spreekt de directeur de menigte toe. Historisch gedegen, helder van boodschap, met visie en humor. Daar kan de ingehuurde acrobate niet tegenop.

Scene 9

Overvloeier van de naar beneden spiralende acrobate naar een luchtopname van een fjord. Inzoomen naar een huis in Noorwegen. Gedekte tafel, smörgåsbord, huiselijkheid. Een blij gezin met kleine kinderen. Een vader die spelletjes met ze doet. En af en toe minuscule karaktertjes neerpent in een klein notitieboekje.

Paul 't Hoen
25 mei 2011